

זוהר היומי

זוהר שמות – דף ק"ב ע"א

פרשת משפטים

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ק"א ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

דָּהָא מִלְכָּא קְדִישָׁא הָכָא. שְׂאָר בְּנֵי נֶשָׂא דְעֵלְמָא, דְּקָא אֶסְתְּלְקוּ מִנִּיהּ, וְשִׁבְקוּ רוּחָא בְּהָהוּא מָאנָא, דְּהוּוּ מִשְׁתַּמְשִׁי בֵּיהּ, וְאַתְנַסִּיבַת, וְאַתָּא אַחְרָא וְאַעִּיל בְּהָהוּא מָאנָא רוּחָא אַחְרָא, מָה אַתְעֵכִיד מִהָהוּא קְדֻמָּאָה, כְּמָה דְאַתְמַר.

תרגום לעברית

אמר, זקון עניך בכח, כמה יפות הדמעות על זקנה, כמו שהיה יפה השמן הטוב כשהיה יורד על הזקן של הזקן הטוב אחריו. אמר דברה, זקן, שהרי המלך הקדוש כאן. שאר בני אדם של העולם שהסתלקו ממנו, והשאירו רוח באותו כלי שהיו משתמשים בו, ונשארה, וכא אחר והכניס לאותו כלי רוח אחרת, מה נעשה מאותו ראשון, כמו שנתבאר?

טקסט הזוהר

תא חזי, כמה עלאין גבוראן דמלכא קדישא, דקא עכיד, ומאן יכיל למללא לון. כד האי בעלה תננינא, אתי ואעיל רוחא בְּהָהוּא מָאנָא, רוּחָא קְדֻמָּאָה, מְקַטְרָגָא בְּהָאי רוּחַ דְּעָאֵל, וְלֹא אַתִּישְׁבֵּן כְּחָדָא.

בא וראה, כמה עליונים גבורות המלך הקדוש שהוא עושה, ומי יכול להגיד אותם. כשהפעל השני הזה בא ומכניס רוח לאותו כלי, הרוח הראשונה מקטרגת ברוח הזו שנכנסה (נלחמת), ולא מתישבות באחד.

טקסט הזהיר

ובגני כה, אתתא לא אתיישבת כדקא יאות, בהדי בעלה תננינא, בגין דרוחא קדמא ממשכשא בה, וכדין איהי דכירת ליה תדיר, ובכאת עליה, או אתאנחת עליה, דהא רוחא דיליה, ממשכשא במעהא כחויא, ומקטרגא בהדי רוח אחרא, דעאל בה מבעלה תננינא. עד זמן סגי מקטרגין דא בדא.

תרגום לעברית

ומשום כה האשה לא מישבת כראוי עם בעלה השני, משום שהרוח הראשונה ממשכשת בה, ואז היא זוכרת אותו תמיד ובוכה עליו או נאנחת עליו, שהרי רוחו ממשכשת במעיה כנחש, ומקטרגת עם הרוח האחרת שנכנסה בה מהפעל השני. עד זמן רב מקטרגים זה בזה.

טקסט הזהיר

ואי אעבר דא דעאל, לההוא (אתערו) דהוה קדמא (לבתר), דא קדמא נפיק ואזיל ליה. ולזמנין, דדחי דא קדמא לההוא תננינא, ואתעביד ליה מקטרגא, עד דאפיק ליה מעלמא. ועל דא תנינו, דמתרין ולהלאה, לא יסב בר נש להאי אתתא, דהא מלאך המות אתתקף בה, ובני עלמא לא ידעין, דהא רוחא כיון דאתתקף וקא נצח לההוא רוחא אחרא תננינא, מכאן ולהלאה לא יתערב בר נש אחרא בהדה.

ואם מעבירה זו שנכנסה לאותה (התעוררות) שהיתה ראשונה (לאחר כך) - זו הראשונה יוצאת והולכת לה. ולפעמים שדוּחָה הראשונה הזו את אותה השנייה ונעשית לה מקטרג, עד שמוציאה אותה מן העולם. ועל זה שנינו, שמשנים ומעלה לא ישא אדם את האשה הזו, שהרי מלאך המות התחזק בה, ובני העולם לא יודעים שהרי הרוח, כיון שנתחזק ונצח את אותה הרוח האחרת השנייה, מכאן והלאה לא יתערב איש אחר עמה.

טקסט הזהיר

חברייא, הא ידענא דבאתר דא אית לכו למקשי, ולימא אי הכי לא מית בדינא האי תניינא, ולא דיינין ליה מלעילא. תא חזי, כלא איהו בדינא, דינצח פלוני לפלוני או דלא יקטרג עליה פלוני לפלוני. ומאן דנסיב ארמלתא, כמאן דעאל בימא, ברוחין תקיפין, בלא חבלין, ולא ידע אי יעבר בשלם, אי יטבע גו תהומי.

תרגום לעברית

חברים, הרי ידענו שבמקום זה יש לכם להקשות ולומר, אם כן, השני הזה לא מת בדין ולא דנו אותו מלמעלה. בא וראה, הכל הוא בדין שינצח פלוני את פלוני או שלא יקטרג עליו פלוני לפלוני, ומי שנושא אלמנה כמו שנכנס לים ברוחות עזות בלי חבלים, ולא ידע אם יעבר בשלום או יטבע לתוך הטהומות.

טקסט הזהיר

ואי דא דעאל ההוא רוחא תניינא, אתתקיר ונצח לההוא קדמא, ההוא קדמא נפק מתמן ואזיל ליה. לאן אתר אזיל ליה, ומה אתעביד. סבא סבא מה עבדת. חשבת דתמלל זעיר, ונפקת להאי, הא עאלת באתר דלא עאל בר נש אחרא, מן יומא דדואג

וְאַחִיתּוֹפֶל עָבְדוּ בַעֲיִין אֱלִין, בְּאִינוֹן אַרְבַּע מֵאָה בַעֲיִי, דְּהוּוּ בָּעָאן עַל מַגְדָּלָא דְּפִרְח
בְּאוּרָא, וְלֹא אָתִיב עָלֵיהּוּ בַר נָשׁ, עַד דְּאָתָא שְׁלֵמָה מִלְכָּא, וּבִירַר לֹון כָּל חַד וְחַד עַל
תְּקוּנָיָה. סָבָא סָבָא, רָזָא עֲלָאָה דְּהוּוּ טְמִירָא, אָתִית לְגַלְאָה, מָה עָבְדִית.

תרגום לעברית

וְאִם זֶה שֶׁהַכְּנִיס אוֹתָהּ רוּחַ שְׁנֵי הַתַּחֲזִיק וְנִצַּח אֶת אוֹתוֹ הָרֵאשׁוֹן - אוֹתוֹ הָרֵאשׁוֹן יוֹצֵא
מִשָּׁם וְהוֹלֶךְ לוֹ. לֹאִיזָה מְקוֹם הוֹלֶךְ לוֹ וּמָה נַעֲשֶׂה אִתּוֹ? זָקוּן זָקוּן, מָה עָשִׂיתָ? חֲשַׁבְתָּ
שֶׁתְּדַבֵּר מְעַט וְיִצְאָתָ לָזֶה? הָרִי נִכְנָסֶת לְמְקוֹם שֶׁלֹא נִכְנָס לְשָׁם אִישׁ אַחֵר, וּמִיּוֹם שֶׁדוּאָג
וְאַחִיתּוֹפֶל עָשׂוּ קְשִׁיּוֹת אֵלּוּ, בְּאוֹתָם אַרְבַּע מֵאוֹת קְשִׁיּוֹת, שֶׁהֵיוּ מְקֻשִּׁים עַל מַגְדָּל הַפּוֹרֶחַ
בְּאוּרִי וְלֹא הִשִּׁיב עָלֵיהֶן אִישׁ, עַד שֶׁבָּא שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ וּבִרַר אוֹתָם כָּל אֶחָד וְאֶחָד עַל
תְּקוּנָו. זָקוּן זָקוּן, הַסּוֹד הָעֲלִיּוֹן שֶׁהִיא טְמִיר בָּאת לְגַלוֹת, מָה עָשִׂיתָ?

טקסט הזהר

סָבָא סָבָא, בְּקִדְמִיתָא הָוָה לָהּ לְנִטְרָא אַרְחָהּ, וְתַסְתַּכַּל בְּרִישָׁהּ. אָבֵל הַשְׁתָּא, לֹאֹ שְׁעָתָא
לְאַתְטַמְרָא. סָבָא, אַהֲדָר בְּתַקְפָּהּ. הָהוּא רוּחַ דְּנַפְקָה, לֹאֹן אָזֵל. בָּכָה וְאָמַר, חֲבֵרִיא, כָּל
הָנִי בְּכִיִּין דְּקָא בְּכִינָא, לֹאֹ בְּגִינִיכּוֹ הוּא, אֵלֹא דְּחִילָנָא לְמֵאֲרִי עֲלֵמָא, דְּגִלְינָא אַרְחִין
סְתִימִין, בְּלֹא רִשׁוּ. אָבֵל גְּלִי קָמִי קוּדְשָׁא בְּרִיָּהּ הוּא, דְּלֹא לִיקְרָא דִּילִי עֲבִידָנָא, וְלֹא
לִיקְרָא דְּאָבָא, אָבֵל רְעוּתִי לְפּוֹלְחָנָא דִּילִיָּהּ, וְאַנָּא חֲמִינָא, יְקָרָא דְּחַד מִנִּיכּוֹ, בְּהָהוּא
עֲלֵמָא, וְאַחֲרָא יְדַעְנָא דְּהָכִי הוּא. אָבֵל לֹא גְלִי קָמֵאִי, וְהַשְׁתָּא חֲמִינָא.

תרגום לעברית

זָקוּן זָקוּן, בְּתַחֲלָה הָיָה לָהּ לְשָׁמֶר דְּרַכָּהּ, וְתַסְתַּכַּל בְּרִישָׁהּ. אָבֵל עָכְשׁוּ אִינָה שְׁעָה
לְהַתְחַבֵּא. זָקוּן, חֲזַר בְּכַחָהּ. אוֹתָהּ רוּחַ שִׁינְצָאָה, לֹאֹן הוֹלְכָתָה? בָּכָה וְאָמַר, חֲבֵרִים, כָּל
הַבְּכִיּוֹת הָלָלוּ שְׁאֲנִי בּוֹכָה אִינָם בְּגִלְלָתָם, אֵלֹא פּוֹחַד אֲנִי לְרַבּוֹן הָעוֹלָם שְׁאֲנִי מְגַלָּה

דרכים נסתרות בלי רשות. אבל גלוי לפני הקדוש ברוך הוא שלא לכבודי עשיתי ולא לכבוד אבי, אבל רצוני הוא לעבודתו, ואני רואה הכבוד של אחד מכם באותו עולם, ואחר ידעתי שכה הוא, אבל לא גלוי לפני, ועכשו ראיתי.

טקסט הזוהר

תנינו, דחיין גברא מקמי גברא, בכמה ארחין סתימין (וילך רפ"ד ע"א) אתדחיין. ההוא רוחא קדמא, דאתדחי מקמי ההוא תנינא, לאן אזיל. ההוא רוחא, נפיק ואזיל, ומשטטא בעלמא, ולא ידיע, ואזיל לגו קברא דההוא בר נש, ומתמן משטטא בעלמא, ואתחזי בעלמא לבני נשא, וחמאן בעלמא דיוקנא דההוא בר נש, ואודע לון מלין לפום ארחיה דההוא רוח קדמא, דקא אתמשך מניה, כמה דאיהו בההוא עלמא, הכי משטטא האי, ואודע בהאי עלמא.

תרגום לעברית

שנינו, דוחים איש מפני איש, בכמה דרכים נסתרות נדחים. אותה רוח ראשונה שנדחתה מלפני אותה השניה, לאן הולכת? אותה רוח יוצאת והולכת ומשוטטת בעולם, ולא ידוע, והולכת לקברו של אותו האיש, ומשם משוטטת בעולם ונראית בחלום לבני אדם, ורואים בחלום את דמות אותו האיש, ומודיע להם דברים לפי דרכה של אותה רוח ראשונה שנמשכה ממנו, כמו שהוא באותו עולם, כך משוטטת זו ומודיעה בעולם הזה.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ק"ב ע"ב) ♦

טקסט הזוהר

והכי אזיל ומשטטא בעלמא, ופקדת תדיר לההוא קברא, עד (אחורי הדף) זמנא דרוחות פקדן לגבי קברייהו דגופין. כדין, האי רוחא, אתחבר בההוא רוח דיליה, ואתלבש ביה, ואזיל ליה. כד עאל לדוכתיה, אתפשט מניה. ודוכתא אית ליה (באינון

וְכֵן הוֹלֵךְ וּמְשׁוּטֵט בְּעוֹלָם, וּפּוֹקֶדֶת תָּמִיד אֶת אוֹתוֹ הַקָּבֶר עַד הַזְמַן שֶׁהַרוּחוֹת פּוֹקְדוֹת לְקַבְּרוֹת הַגּוֹפִים. אֲזִי הָרוּחַ הַזֶּה מִתְחַפֵּרֶת בְּאוֹתָהּ רוּחַ שָׁלוֹ, וּמִתְלַבֶּשֶׁת בָּהּ, וְהוֹלֵךְ לוֹ. כְּשֶׁנִּכְנָס לְמִקְוֵמוֹ, מִתְפַּשֵּׁט מִמֶּנּוּ, וַיֵּשׁ לוֹ מָקוֹם (בְּאוֹתָן רוּחוֹתֵיכֶם עַדן) בְּאוֹתָם הַיְכָלוֹת שֶׁל גֶּן עֵדֶן אוֹ בַּחוּץ לְפִי דְרָכֵי כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וְשֵׁם נִשְׁמָר.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):
creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.